

Fabula Hamelensis, Anteloquium.

Cum *Historia* anima, atq; (ut cen-
set Nicephorus Gregoras lib. 1.
Histor.) *oculus Veritas* sit, eaque non
ostentationi, sed *fidei veritatig; compo-*
natur, secundum Plin. lib. 7. epist. 33.
non solum illi, qui res quondam gestas, æternitati
& superstitum memoriæ consecratas volunt, me-
minisse deberent, *primam Historiæ legem esse* (verba
sunt Ciceronis 2. de Orat. c. 15.) *ne quid falsi conti-*
neat; verum etiam omnes qui historiæ aliquod
pretium constituunt, eamque ex admonitione
Polybii lib. 1. hist. c. 1. *expeditissimam ad proficiendum*
viam agnoscunt, operam quantum in se dare debe-
rent, ut omnia, quæ fide velut historia referuntur,
regulis *της Θεης ἀληθείας* ex amussis responde-
rent. Nam cum historicis res longè ante suam
ætatem gestis annotantibus, postquàm omnia
quæque egerint atque amorem & odium procul
habuerint, plurima offerri consueverint impedi-
menta, veritatis exhibitioni quam maximè offici-
entia; cuncti, quibus occulti hi fidei scopuli, raro
Dei munere postea patefiunt, operam dare debe-
rent, ut si quæ rima alicujus historici navim igno-
minia profundo mensura videatur, quanto ocyus
& citra infectionem, obturetur. Hominum,
utut visi fuerint rationes omnes diligenter subdu-
xisse, proprium semper erit errare posse, atque falli
circa illa, quæ reprehensionis sperabantur secura
fore.

